

лъпаше Марія, прѣкрасна като най-поетически идеалъ, добра като ангелъ.

Ясень ѝ бѣ сгоденикъ.

Какъ сж были сгодени? Защо? — На тья питанія не умѣж да отговорѣж. Само туй могж да подтвърдиж на читатели-ты си, какво отъ все сърдце ся любяхж. А ако нѣкой бы искалъ да търси поводъ на това сгодѣваніе въ тѣхно-то либеніе, не щж му противурѣчѣж, както ни на оногова, кой-то бы мыслилъ, че измежду Радомира Сурсувила и бащж-тж на Петра, Ясень и Иваница имаше нѣкакъвъ си уговоръ, щото Радомирова-та дъщеря да бжде жена на едного отъ сынове-ты на послѣднія. Ала туй не знаѣж, дали е стояло въ уговора, чія именно да бжде. Ако не е было ясно уговорено, то види ся, братія-та сж оставили на Маріино-то сърдце, да рѣши туй питаніе. Сега было какъ да было, доста, че Марія и Ясень ся любяхж, и тѣхно-то либеніе, подтвърдено съ одобреніе не дѣвойкыный отецъ и съ истинскы прѣстенъ, остаяше само да ся увѣнчее съ свадбж.

Марія бѣ млада. Имаше около осмнадесять, най-много девятнадесять години. Инди бѣше съвсѣмъ развита, като цвѣтъ въ врѣмя на пълно-то си расцвѣтываніе и мирисаніе. И тя цвѣтеше и мирисеше, като най-прѣкрасенъ цвѣтъ, като балканска ружица, която като чи ли бѣ ѝ сестра. Бѣше висока и мѣдра, а заедно выта и тѣнинка. Очи-ти ѝ бѣхж чърны, вѣжды и клѣпки чърны, па и коса чърна. Отъ нейны-ты очи ся гледаше нѣкож глѣбочинж, на дѣно-то на кож-то бѣ мысль, полутаинственна, полутажна и пълна отъ умиленіе и пълна отъ сърдце. Нейны-ты грѣды пълны и окржлы дышяхж роскошность, съ онѣж южнж роскошность, коя-то тя распаля, ако ѣж полюбишь, а растопява, ако ѣж прѣгърнешъ. Въ всичкж-тж нейнж личность не бѣше нищо, кое-то бы могло да ся на-